

Наталка Марчук
Автор(ка)

Подякувати

10 Серпня 2023, 12:00

Виконувачка обов'язків директора Віта Довгань

Громадська організація «Станція добра» допомагає людям у межах Ківерців та округи ось уже п'ятий рік. З початком повномасштабного вторгнення Росії представники організували активний волонтерський рух на допомогу військовим.

У Ківерцях волонтерський центр має приміщення-склад, куди й звертаються за допомогою. Там можна отримати як продуктові набори, медикаменти, так і павербанки, ліхтарики чи дитячі речі.

Більше про діяльність організації **Район.Ківерці** розповіла виконувачка обов'язків директора **Віта Довгань** та водій **Роман Свистун**.

З чого все почалося

Волонтерська організація взяла початок з ініціативи трьох ківерчанок: **Олени Максименко**, **Світлани Мохнар** та **Віти Довгань**. У 2019 році дівчата вирішили власними силами допомагати тим, хто цього потребував.

«Спочатку ми збиралися в Олени вдома. Дали клич у фейсбуці, й люди нам приносили речі, а ми вже все сортували й розвозили по сім'ях», – пригадує

Віта Довгань.

Згодом організації надали приміщення, у якому вони знаходяться й досі. Тоді й програма допомоги дещо змінилася.

Склад ліків.

На складі

«Раніше ми їздили та збирали все по Ківерцях, сортували й розвозили. Пізніше стали інакше працювати. Адже, коли приїжджали в сім'ї, бувало, що багато зайвого привозили. Тож, ми стали робити інакше: або привозити сюди сім'ї й надавати все необхідне, або вони самі приїжджали та брали все що їм треба», – розповідає пані Віта.

Віта Довгань

Прапори від військових

Діяльність «Станції добра» поширювалася не лише на місто, а й на окружні села: **Словатичі, Суськ, Звози, Сокиричі, Прилущке.**

«Більшість цих сімей – це самотні жінки з дітьми. Їм допомагали найбільше, їздили лікувати власним коштом. Коли стали працювати офіційно, відкрили рахунок й зі зібраних коштів оплачували», – згадує Віта Довгань.

Серед добровольців, які допомагають із роботою на складі, є й ті, хто у свій час отримували допомогу від громадської організації.

«Є багатодітна мама зі Сокиричів Оксана, її діти приходять зараз допомагати», – розповідає Віта Довгань.

Допомога

Безкоштовна допомога

Про волонтерство під час війни

Повномасштабне вторгнення внесло свої корективи у роботу «Станції добра». Взимку 2022 року волонтерам майже за тиждень вдалося переорієнтуватися на допомогу військовим.

«Ми переорієнтувалися протягом восьми днів. Наші люди масово виїжджали. Це теж зіграло велику роль в тому, що ми змогли швидко змінити напрямок роботи. Практично з восьмого дня війни ми почали їздити до військових», – згадує пані Віта.

У перші дні повномасштабної війни й цивільні, і військові потребували провізії. У наступні поїздки привозили ліхтарики, батарейки, лопати, сокири та інший реманент для роботи. Тоді найчастіше їздили на Чернігівський та Житомирський напрямки, згодом організували маршрут до військових, які стояли на кордоні із Білоруссю.

Килимки ручної роботи

Із дитячого відділу

Про співпрацю

Чимало організацій, фірм, підприємців, а також місцевих жителів допомагають волонтерам зібрати необхідні речі для поїздки: харчі та навіть пальне.

Спаковані харчі

Збираються в дорогу

«Співпрацюємо в Луцьку з благодійним фондом «Старе місто». Вони дуже багато допомагають продуктами та одягом. Особливо зараз, коли часто їздимо на передову. Часто їздимо в Берлін. Тепер, так би мовити, все працює по накатаній. Нашу організацію там вже знають. Ми теж даємо запит на те, що нам потрібно, і на місці люди все стараються зібрати. Це наші українці, які там живуть та працюють. Вони знаходять організації, розповідають про нас та скупляють все необхідне. У Берліні є спеціальне приміщення-склад, де це все зберігається», — ділиться Віта.

Воїни, які отримали поранення і знаходяться на реабілітації у Берліні, також продовжують підтримувати Україну. Як от ківерчанин **Андрій Лавренчук** на прізвище Свобода.

«Він отримав важке поранення ще на початку війни, під Житомиром. І досі перебуває на реабілітації. Та не забуває підтримувати українців. Старається допомогти військовим. Дуже часто надсилає гроші на наш рахунок», — розповідає водій Роман Свистун.

З Андрієм Лавренчуком

Часто цукром, олією та хлібом допомагають з організації «Черемшина». Інші підприємці із Ківерців надають плівку для окопів. Компанія «Вілія» заправляла авто, підприємство «Сяйво-метал» допомагало із підготовкою металу. Часто допомагають місцеві підприємці з ринку.

Директорка «Станції добра» Альона Максименко нині служить в лавах Збройних сил України, тому виконувачкою обов'язків директора й працює Віта Довгань.

Жительки із Ківерців, Луцька та округних сіл, зокрема, Піддубців, Сапогова, Вишнева, Звинячого створили свої осередки допомоги «Станції добра». Там готують провізію для воїнів – це і вареники, і пиріжки, і випічка, м'ясні вироби та навіть салати.

Збори

Збори

«У нас є група, де ми списуємося й обговорюємо ці питання. Всі є у групі й нікого не треба просити, всі знають, що треба робити. Всю провізію заморожуємо, складаємо у ящики», – продовжує Віта Довгань.

Розкладена їжа.

Пакунки

Як зазначає волонтерка, за період повномасштабної війни запити радикально не змінилися. Часто возять плівку для окопів, затінюючу сітку, лопати, кірки. Також, є запити на військове взуття і штани. Одяг та

взуття – це буквально «мастхев» у кожній поїздки. Цивільним найчастіше возять продукти, канцелярію та побутову хімію. Останню, до слова, стало важче збирати, адже ціни зросли в рази.

«Ми їздили у Волноваський район, у село Андріївка, до дітей. Везли багато канцелярії, одяг, іграшки. Нас з Берліну просили, щоб ми туди завезли допомогу. Тобто з Андріївки дали запит у Берлін, а вже там на місці люди знайшли нас... Всі діти перебувають вдома. І їм треба чимось займатися. Коли ми привезли розмальовки, їх розібрали найшвидше», – коментує Віта Довгань.

Зараз поїздки відбуваються орієнтовно двічі на місяць. Все залежить від того, на скільки швидко вдається зібрати необхідне. Останнім часом збиратися стало важко, адже лише на заправку треба мати 15-17 тисяч гривень. Не враховуючи ремонт автомобіля.

Прапори.

«Ми об'їжджаємо Харківську область, всі точки, де є наші люди, а потім з Харківської їдемо на Донецьку. На Донецькому напрямку ми завжди не менше, ніж два дні. Маршрут визначаємо відповідно до того, де стоять наші воїни, та загалом маршрут «набитий», хоч інколи бувають й відхилення. Можуть родичі принести передачу і попросити, щоб завезли. Таким чином ми можемо

відхилятися від маршруту і на 200 кілометрів. І по цьому теж плануємо маршрут. Він може бути протяжністю і 2000 кілометрів. Я їджу своєю машиною. Але не одна машина їздить, а дві-три, хто має якийсь транспорт особистий», – розповідає Роман.

Своїм транспортом на передову також їздять **Микола Гурсь, Володимир Боярчук та Сергій Книш.**

Прапори підписані воїнами.

Про що згадують найбільше

З кожної поїздки волонтери привозять чимало фото. В основному фотографуються із тамтешніми людьми. Часто вони розповідають та показують, де і як жили до війни.

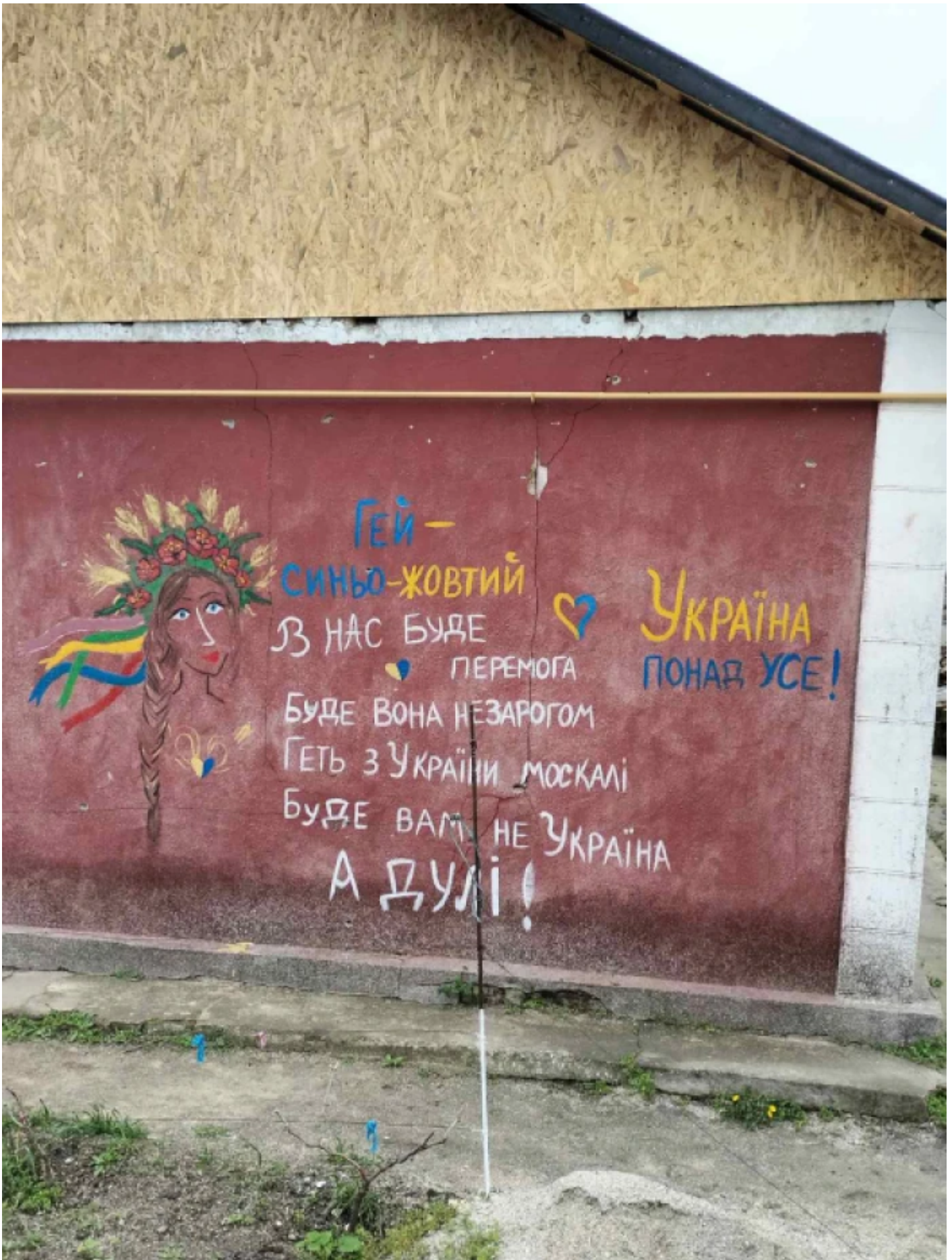
Пані Віта згадала про дівчинку, яка з сім'єю змушена була покинути домівку.

«Одна дівчина всю хату свою розмалювала. У селі Олександрівка, це Херсонська область. Вона розписала власний дім, всі стіни, надписами, прапорами й віршами. Її сім'я виїхала із села, воно було під обстрілами, бо

знаходилося на лінії розмежування. Коли родина повернулася, дитина розмалювала всю хату в українському стилі», – розповідає волонтерка.

Хата в Олександрівці.

Хата в Олександрівці.

Розмальовану хату волонтери бачили на власні очі, а ще їм дуже запам'яталася фраза із вуст дитини: «Хай йдуть і читають – хтось буде радіти, а хтось думати, що робив неправильно». Ще обоє волонтерів підтверджують, що найбільше запам'ятовуються страшні моменти.

«У липні минулого року ми були в Бахмуті. Віддали хлопцям посилки, воїни поїхали. Приїхав танк і почав нас обстрілювати. Ми тоді зустрічалися із військовим медиком Олександром Ващуком. Як пізніше з ним говорили, прозвучала така фраза: «Мене порадувало, що не поступив виклик, значить з вами все добре», – пригадують волонтери.

Прапори-подарунки від військових

Також Віта та Роман розповідають, що як і на початку діяльності, волонтерство займає увесь час. Це – як стиль життя. Вони постійно в дорозі: кудись треба їхати, щось везти й забирати. То й не дивно, що під час нашої розмови у жінки не замовкає мобільний.

«Доброго вечора, ми з України» – як девіз завзятої та самовідданої волонтерської роботи, звучить фоном до нашої розмови.

Та навіть попри постійні поїздки до військових, волонтери «Станції Добра» допомагають місцевим. Жителі громади знають, що в разі потреби у провізії, одязі, медикаментах, можна звернутися до центру.

Волонтерський центр «Станція добра» знаходиться за адресою:

місто Ківерці, вулиця Шкільна 15.

Контакти: +38 066 799 5425.